

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 712/2024
13.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, др Илије Зиндовића, Гордане Комненић и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Жаклина Митровић, адвокат из ..., против тужене Општина Обилић, коју заступа Општински правобранилац, ради исплате јубиларне награде, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3196/2023 од 20.09.2023. године, у седници одржаној 13.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3196/2023 од 20.09.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3196/2023 од 20.09.2023. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П1 355/2022 од 08.05.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се тужена обавезе да тужиљи на име накнаде штете због неисплаћене јубиларне награде исплати износ од 142.343,63 динара са законском затезном каматом почев од 02.12.2021. године па до коначне исплате, као неоснован. Ставом другим изреке, обавезана је тужиља да туженој на име трошкова поступка исплати укупан новчани износ од 19.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3196/2023 од 20.09.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужиље и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. Закона о парничном поступку, ради разматрања правног питања од општег интереса.

Тужена је дала одговор на ревизију.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. овог члана о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног суда, нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, узимајући у обзир врсту спора, садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одлуку о тужбеном захтеву. О захтеву тужиле за исплату јубиларне награде одлучено је уз адекватну примену материјалног права у складу са судском праксом и правним схватањем израженим у одлукама ревизијског суда којима је одлучивано о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари. Наиме, тужила од 1999. године није била радно ангажована и није фактички радила, нити ради након подношења тужбе у овом поступку из чега следи да није у могућности да оствари право на јубиларну награду.

Из наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 441. ЗПП, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У осталим споровима из радног односа, дозвољеност ревизије се цени под истим условима као у имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 12.09.2022. године. Вредност предмета спора је 142.343,63 динара.

Како се у конкретном случају не ради о спору о заснивању, постојању и престанку радног односа, већ о новчаном потраживању из радног односа у коме вредност предмета спора побијаног дела (142.343,63 динара) не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужиле није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Захтев тужене за накнаду одговора на ревизију је одбијен као неоснован, јер наведени трошкови нису били потребни у поступку одлучивања по ревизији.

Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић